

han saa bestemt sig til ved et Salg at skaffe sig Kontanter til en Afvikling af Affæren.

Svigerfaderens Prokurist, Hr. Svendsen, der var Husets sædvanlige Søndagsgæst, irriterede ogsaa Jægermesteren. Det var en yngre, ubehageligt smilende Mand, der i hans Nærværelse stod med Hænderne i Lommerne og vuggede sig paa sine lange Ben, som om han befandt sig paa et gyngende Skibsdæk. Han havde altid fundet ham impertinent og skabagtig og fræk. En Type paa de moderne Kontorlømler og Kassebedrøvere, som daglig paa Kafeerne og i Teatrene opbragte ham ved deres udannede og støjende Optræden.

Ved Bordet optraadte Frøken Søholm ganske som Værtinde. Paa Grund af Jægermesterens og Hr. Svendsens Nærværelse var Grossererens Kone bleven puttet i Seng under det Paaskud, at hun ikke befandt sig vel.

Under Begyndelsen af Maaltidet, mens de andre tilfredsstillede deres første Sult, var det ogsaa Frøken Søholm, der paatog sig Underholdningen. Selv levede hun — som hun udtryksfuldt fremkvidrede — af »Lys og Luft«. Hun havde for nogen Tid siden i en Sporvogn faaet overrakt et Numer af Generalkonsulinde Koldings Forkyndelsesskrift »Morgenrøde«, og efter at have studeret det i Enerum og under mange Anfægtelser et Par Dage, havde hun erklæret sig for